

Κριτικός Θεάτρου
(«Αχ κουλτουριάρη»)

1.

Μόνος με τη γάτα μου, χαράμισα τα νιάτα μου
να ψάχνω αποδοχή σε θεατρική σχολή
μου άρεσε να παίζω

Μου άρεσε να παίζω πως είμαι κάποιος άλλος
ένας διανοούμενος πνευματικά μεγάλος
μου άρεσε να κρίνω

Μου άρεσε να κρίνω, με δυσκολία να δίνω
τη δύσσομη ψυχή μου στην κάθε κριτική μου

Και μιας και δε με δέχτηκαν, άλλον να υποδυθώ
μισώ τον κόσμο γύρω μου, θέλω να εκδικηθώ

2.

Θεάτρου κριτικός, στριμόκωλος, ξινός
κοιτώ απ' την πρώτη θέση, κάτι δε μου αρέσει
είναι ο εαυτός μου

Είναι ο εαυτός μου ή μήπως κάποιος άλλος
που θέλω να υποδυθώ, πνευματικά μεγάλος
στη μόνιμή μου στήλη

Στη μόνιμή μου στήλη ξερνούν χολή τα χείλη
ελλείψεις και προβλήματα, από σαράντα κύματα
συνάνθρωπους περνάω

Συνάνθρωπους περνάω, αυτ' είναι η τιμωρία μου
μία ζωή χαλάω, αυτ' είναι η ιστορία μου
αυτή είναι η δυστυχία μου

3.

Μα τώρα τι να θέλει αυτός που επίμονα κοιτάζει
από την πίσω τη σειρά με έχει, με διατάζει
σε όλη την παράσταση

Σε όλη την παράσταση, απ' την αρχή ως το τέλος
από τα μάτια ως την ψυχή μου έριξ' ένα βέλος
από την πίσω τη σειρά

Από την πίσω τη σειρά με έχει, με διατάζει
το σκοτεινό κορμί μου, τη μοναχή ψυχή μου

4.

Αχ κουλτουριάρη, αχ κουλτουριάρη
αυτή η παράσταση δεν βγάζει πουθενά
άσε στον καθρέπτη σου το παλληκάρι
και δώσου ελεύθερα στο πάθος που σε ζητά

Δώσου στον έρωτα που ξεπροβάλλει
και σε κοιτά από την πίσω τη σειρά
πάρε στα χέρια σου το χαλινάρι
τρέξε το άρμα σου απύθμενα ψηλά

Βρέξε το στόμα σου, πες με καμάρι
«το πνεύμα έκαψα, θυσία στη φωτιά»
Δώσε το σώμα σου
θυσία στη φωτιά